

Σταματήστε να ταυτίζετε την Ουκρανία με τους κατοίκους της

Critisticuffs¹

Οι Ουκρανοί και άλλοι λαοί που ζουν στην επικράτεια της Ουκρανίας χρησιμοποιούνται και θυσιάζονται για τους στρατηγικούς στόχους άλλων: της Ρωσίας, της ΕΕ/NATO και της Ουκρανίας.

“Πούτιν”. Το ρωσικό κράτος βομβαρδίζει ουκρανικές πόλεις, σκοτώνοντας πολλούς ανθρώπους στη διαδικασία αυτή. Σκοτώνει και πολλούς άλλους με άλλα μέσα πρόκλησης “παράπλευρων απωλειών”. Επιπλέον, σπέρνει τον όλεθρο στις τοπικές υποδομές, αποκόπτοντας πολλούς από βασικές υπηρεσίες και εφόδια, αν είναι αρκετά τυχεροί να μην έχουν δεχτεί την άμεση επίθεση του ρωσικού στρατού. Το ρωσικό κράτος δεν έχει σαν πρόγραμμα να σκοτώνει Ουκρανούς επειδή είναι Ουκρανοί, αλλά τους σκοτώνει ως πόρους του ουκρανικού κράτους (και της ΕΕ/NATO): τους σκοτώνει επειδή η Ρωσία θέλει να επισημάνει στο NATO κάτι σχετικά με τις “κόκκινες γραμμές” του όταν το ζήτημα αφορά την *τάξη της ειρήνης στην Ευρώπη* και τις εγγυήσεις ασφαλείας που το ίδιο απαιτεί.

“Η Δύση”. Η ΕΕ άνοιξε τα σύνορά της στους Ουκρανούς πολίτες που ξεφεύγουν από την σύγκρουση. Σε συνοδευτικές διακηρύξεις το μπλοκ καθιστά καθαρό ποιος είναι ο πραγματικός αποδέκτης αυτής της χειρονομίας: Η Ρωσία. Η ΕΕ πανηγυρίζει τα κάπως ανοιχτά σύνορά της ως μια επίδειξη της δύναμης και της ενότητάς της². Ξεχωρίζοντας προσεκτικά τον “όχλο” στα σύνορά της σε Ουκρανούς πολίτες και μόνιμους κατοίκους (*ευπρόσδεκτοι για έναν τουλάχιστον χρόνο*), άλλους ανθρώπους προερχόμενους από την Ουκρανία (προσωρινά φιλοξενούμενους) και όλους τους άλλους (που απορρίπτονται), το μπλοκ ξεκαθαρίζει επίσης ότι οι ανθρωπιστικές καταστροφές απαιτούν έναν *άξιο αντίπαλο* για να μετρήσει ως τέτοια³. Δεχόμενη πρόσφυγες (σε τέτοιους αριθμούς) η ΕΕ διακηρύσσει ότι *η ίδια έχει ευθύνη* για την Ουκρανία. Η χρονική φύση της φιλοξενίας που παρέχεται – που αφήνει όσους διαφεύγουν από τον πόλεμο σε *limbo* – τονίζει περαιτέρω ότι η ΕΕ σκοπεύει να *επιλύσει* την κατάσταση στην Ουκρανία: σε όσους δίνεται καταφύγιο θα επανεγκατα-

1 Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: <https://critisticuffs.org/texts/stop-conflating-ukraine-and-its-inhabitants>.

2 “Ένας μείζων λόγος για την ταχεία δράση της Πέμπτης ήταν η επιθυμία να έχουμε χειροπιαστά αποτελέσματα που θα έδειχναν ενότητα με την Ουκρανία, είπε στο *Político* ο Τσέχος υπουργός Εσωτερικών Vít Rakušan στη διάρκεια μιας διακοπής της συζήτησης. ‘Θα ήταν καλλίτερο για όλους μας να έχουμε ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα από τη σημερινή μας συζήτηση’, είπε. ‘Είναι πραγματικά αναγκαίο να δείξουμε ότι η ΕΕ αυτές τις μέρες είναι πραγματικά ενωμένη’” (*Político: η ΕΕ χαιρετίζει την ‘ιστορική’ συμφωνία να προστατεύσει τους Ουκρανούς πρόσφυγες*). “Τοπικοί εθελοντές και αρχές που βοηθούν Ουκρανούς να φτάσουν στην Ρουμανία ‘έδειχναν αλληλεγγύη στην πράξη, δείχνοντας ότι βασιζόμαστε σε άλλες αξίες από τον (Ρώσο Πρόεδρο Βλαδίμηρο) Πούτιν και βάζουμε αυτές τις αρχές στην πράξη’ είπε η [Επίτροπος Εσωτερικών Θεμάτων της ΕΕ Ylva] Johansson”, (*Η ΕΕ σχεδιάζει να παραχωρήσει στους Ουκρανούς δικαίωμα παραμονής μέχρι 3 χρόνια*).

3 Για τις τελευταίες περίπου δύο δεκαετίες, η ΕΕ ενδιαφερόταν να ενσωματώσει την Ουκρανία ως μέρος του φιλόδοξου σχεδίου της να ανταγωνιστεί τις ΗΠΑ (και, όπως τώρα, και την Κίνα) ως υπερδύναμη, υποσχόμενη στις Ουκρανικές μάζες μια ύπαρξη ως μισθωτών εργατών στα επίπεδα που είχαν δει και σε άλλα κράτη της ΕΕ στην Ανατολική Ευρώπη. Όταν αυτή η προσέγγιση ανακόπηκε βίαια από τη Ρωσία το 2014, οι ΗΠΑ ανέλαβαν αυτές την πρωτοβουλία και η Ουκρανία χαιρεί έκτοτε το στάτους ενός κράτους “εμπροσθοφυλακής”, *αρκετά χρήσιμοι για να εξασθενεί τον Ρώσο αντίπαλο αλλά όχι τόσο σημαντικού για να στεριώσει πλήρως*. Η στρατιωτική βοήθεια και οι πιστώσεις από το ΔΝΤ διατήρησαν το κράτος και την κοινωνία του στο *χείλος της κατάρρευσης*. Η μιζέρια που παρήγαγαν οι περιπέτειές της στην *επέκταση προς Ανατολάς* δεν προέτρεψαν την ΕΕ να επιδείξει οποιαδήποτε “αλληλεγγύη”.

σταθούν στην Ουκρανία όταν εδραιωθεί εκεί μια λύση σύμφωνη με τις προτιμήσεις της ΕΕ. Η ΕΕ χρησιμοποιεί τους πρόσφυγες για να υποστηρίξει την διεκδίκησή της για “μια θέση στο τραπέζι”.⁴ Ουκρανοί και άλλοι πρόσφυγες μετακινούνται εδώ κι εκεί από την ΕΕ σύμφωνα με τους στρατηγικούς υπολογισμούς της για το ουκρανικό κράτος (και άλλα). Εν τω μεταξύ, τα ίδια κράτη και ο σπουδαίος σύμμαχός τους, το NATO, ενθαρρύνουν, **εξυμνούν και κάνουν εφικτή υλικά** την γενναιότητα της Ουκρανών να δώσουν τα πάντα – συμπεριλαμβανομένης της ζωής τους – στον πόλεμο του ελεύθερου κόσμου εναντίον της Ρωσίας, ενώ οι δεξαμενές σκέψης τους ζυγίζουν το κόστος της απώλειας της ζωής των Ουκρανών...για το NATO⁵.

Ουκρανία. Ο ηγέτης της Ουκρανίας, πρόεδρος Ζελένσκι, κερδίζει διεθνείς επαίνους για την άρνησή του να δεχτεί το άσυλο που του προσφέρεται αλλού και τα υπερενθουσιώδη αιτήματά του για εφόδια και όχι εκκένωση. Αλλά είναι αξιοσημείωτο ότι αυτή δεν είναι μια επιλογή που η ίδια του η κυβέρνηση είναι προετοιμασμένη να προσφέρει στον λαό της Ουκρανίας. Στη χώρα έχει κηρυχτεί στρατιωτικός νόμος και μια από τις πρώτες διαταγές του ήταν η απαγόρευση για τους άντρες με ηλικία από 18 έως 60 ετών να **εγκαταλείψουν την Ουκρανία**. Αυτοί οι άντρες, που είναι σε μάχιμη ηλικία, απαιτείται να μείνουν στην χώρα ώστε να είναι διαθέσιμοι να υπηρετήσουν στην άμυνα της χώρας⁶. Οι ζωές τους πρέπει να διακινδυνευτούν για το ουκρανικό κράτος, άσχετα από το τι σκέφτονται για αυτό το κράτος, είναι πόλεμος και, άσχετα από το αν είναι κάτι που θέλουν ή όχι, να σκοτώσουν ή να σκοτωθούν για αυτό [το κράτος]. Έτσι, εκατομμύρια Ουκρανοί απαιτείται να παραμείνουν σε μια εμπόλεμη ζώνη. Ενώ η ουκρανική αντίσταση τιμάται ως ένας θρίαμβος του μαχητικού πνεύματος ενός λαού που αγαπά την ελευθερία, το φανερό γεγονός ότι το ουκρανικό κράτος χρησιμοποιεί τον πληθυσμό του με το ζόρι, ως έναν πόρο για να νικήσει τον αντίπαλο που απειλεί την ύπαρξή του, περνά σχεδόν ασχολίαστο.

Παρ’ όλα αυτά, η Ουκρανία και ο ηγέτης της δεν χρειάζονται να βασίζονται μόνο στην ωμή δύναμη για να κάνουν τους ανθρώπινους πόρους τους να “σηκώσουν” την μάχη. Υπάρχει τόσο μεγάλος αριθμός εθελοντών που τα γραφεία στρατολόγησης **αναγκάζονται να τους διώχνουν**. Περαιτέρω, ενθαρρυσμένοι από το κάλεσμα στα όπλα από τον χαρισματικό τους πρόεδρο (**και τους Δυτικούς πολιτικούς**) ήδη, σύμφωνα με τις αναφορές, στις 5 Μαρτίου, 80.000 άτομα (κυρίως άντρες) **μπήκαν** στη χώρα από τη Δύση.

Από την πλευρά **πολλών από όσους** έχουν έρθει, ή μένουν, για να πολεμήσουν τους εισβολείς, αυτή η κίνηση ωθείται από μια θηριώδη ταχυδακτυλουργία: *την ταύτιση του κράτους και του λαού*

4 Στμ. Κατά τα άλλα ΕΕ και ελληνικό κράτος καταγγέλλουν άλλους για “εργαλειοποίηση” του “προσφυγικού”!

5 “Τα κόστη μιας εξέγερσης θα είναι τεράστια – τα μέλη του NATO ξέρουν πολύ καλά τον φόρο αίματος που έχει μια σύγκρουση, μετά από δεκαετίες εμπλοκής στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Ο ανθρώπινος πόνος θα απλωθεί, καθώς ο μέσος χρόνος μιας εξέγερσης εκτιμάται στα 10 περίπου χρόνια. Πρόσφυγες θα κινηθούν με τον καιρό προς την Ευρώπη· οι πρόσφυγες θα έχουν όλο και λιγότερους δικούς τους πόρους για να στηριχθούν όταν φτάσουν εκεί, καθώς θα μαίνεται ο πόλεμος. [...] Παρά το κόστος, τα μέλη του NATO θα πρέπει να υποστηρίξουν οποιαδήποτε προσπάθεια της Ουκρανίας να αποσπάσει με τη βία πίσω τον έλεγχο από τον γράπωμα της Ρωσίας. Η κυβέρνηση και ο στρατός της Ουκρανίας έχουν στείλει κάθε δυνατό σήμα ότι σκοπεύουν να πολεμήσουν, και να πολεμήσουν σκληρά, για να κρατήσουν τη χώρα τους. Είτε το NATO υποστηρίξει αυτή την μάχη είτε όχι, η Ουάσινγκτον είναι πιθανόν να υποστεί μια “ανάκρουση”, καθώς η Μόσχα θα δει το χέρι των ΗΠΑ επί τω έργω. Σε αυτή την περίπτωση, και αν πρέπει ήδη να υποστεί την ανάκρουση, είναι προτιμότερο να απολαύσει κανείς τα οφέλη της υποστήριξης” (*CSIS Scenario Analysis on a Ukrainian Insurgency*).

6 Καθώς γράφεται τι παρόν, αυτοί που έχουν μείνει δεν υποχρεώνονται (ακόμα) να πάρουν τα όπλα. Αυτό **οφείλεται** (τουλάχιστον) εν μέρει, στην έλλειψη όπλων, την έλλειψη πολεμικής εμπειρίας τους και σε διάφορα προβλήματα επιμελητείας. Δεν υπάρχει, φυσικά, εγγύηση ότι αυτό θα παραμείνει έτσι. Πραγματικά, το ουκρανικό υπουργείο εσωτερικών **αναφέρεται** να γράφει: “Σήμερα είναι η στιγμή που κάθε Ουκρανός που μπορεί να προστατέψει το σπίτι του πρέπει να πάρει τα όπλα. Όχι απλά για να βοηθήσει τους στρατιώτες μας αλλά για να καθαρίσει την Ουκρανία από τον εχθρό, μια για πάντα”.

του⁷. Για τους πατριώτες σε ολόκληρο τον κόσμο δεν χρειάζεται επιχείρημα για να πάρουν τα όπλα ώστε να υπερασπιστούν την χώρα τους, αν αυτή δεχτεί μια εισβολή. Μια επίθεση στη χώρα τους είναι μια επίθεση στους ίδιους, η ασφάλεια της χώρας είναι αυτό που κάνει και τους ίδιους ασφαλείς.

Αλλά και το αντίθετο είναι επίσης αλήθεια. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι η ασφάλεια του ουκρανικού κράτους (έτσι εννοείται) επιτυγχάνεται εις βάρος της ζωής των Ουκρανών. Ουκρανοί θυσιάζονται για την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα του ουκρανικού κράτους υπό το σύνθημα “Ζήτω η Ουκρανία” και “Δόξα στους Ήρωες”.

Σε καιρό ειρήνης, η αγάπη που οι σύγχρονοι πολίτες έχουν για το κράτος τους αναφέρεται σε μια κοινωνική τάξη στην οποία είναι το κράτος που θέτει τα θεμέλια για την επιδίωξη των ατομικών συμφερόντων (με το καλά γνωστό αποτέλεσμα της φτώχειας για τους περισσότερους). Όμως η ετοιμότητα να θυσιάσουν τον εαυτό τους για το κράτος σε καιρό πολέμου αφήνει ακόμα και αυτό το συμφεροντολογικό κίνητρο πίσω.

Η Ουκρανία δεν έχει να προσφέρει ένα λαμπρό μέλλον στους πατριώτες της. Στις ομιλίες του, που τυγχάνουν θερμής υποδοχής, ο Ουκρανός πρόεδρος εκτελεί την αμυντική στρατηγική της Ουκρανίας. Η στρατηγική αυτή είναι έτοιμη να θυσιάσει τα πάντα και τον καθέναν στην Ουκρανία για την Ουκρανία⁸. Υποθέτοντας ότι **δεν μπορεί να νικήσει έναν πόλεμο εναντίον της Ρωσίας**, η στρατιωτική στρατηγική της Ουκρανίας είναι η κινητοποίηση ολόκληρης της κοινωνίας της σε πολλαπλά αμυντικά “κύματα” μέχρι η “διεθνής κοινότητα” να δώσει ένα τέλος στην σύγκρουση με όρους ευνοϊκούς για την Ουκρανία (εξ ου και η επιμονή στις ζώνες απαγόρευσης πτήσεων που θα τραβήξουν το NATO σε μια άμεση αντιπαράθεση με τη Ρωσία). Το “τροπάρι” του προέδρου είναι ουσιαστικά το εξής: “πεθάνετε για την πατρίδα μέχρι να παρέμβει το NATO”. Παρ’ όλα αυτά, το NATO εξακολουθεί να διακηρύσσει ότι **δεν θα** παρέμβει άμεσα στον πόλεμο, αλλά **προετοιμάζεται** να υποστηρίξει έναν παρατεταμένο ανταρτοπόλεμο.

Είναι λοιπόν κάπως γκροτέσκο όταν **Δυτικοί** και **Ουκρανοί** αναρχικοί και άλλοι αριστεριστές προάγουν την ταύτιση ενός κράτους και των υπηκόων του, ενθαρρύνουν τους συντρόφους τους να θυσιάσουν – πρακτικά για το ουκρανικό κράτος, στο μυαλό τους για την ελευθερία – και να συγκεντρώσουν χρήματα για την πολεμική προσπάθεια.

Ως ηθικά όντα που είναι, συγκεντρώνουν χρήματα τόσο για να βοηθήσουν πρόσφυγες να διαφύγουν από τον πόλεμο όσο και για τον πόλεμο. *Δεν μπορούν να δουν τη διαφορά ανάμεσα στον συμμετέχοντα σε αυτόν τον πόλεμο, το Ουκρανικό κράτος, και τα θύματα του πολέμου, τους κατοίκους του.*

⁷ Διεθνείς ειδησεογραφικές αναφορές, όπως αυτές που παρατίθενται στο κυρίως κείμενο, προσδιορίζουν τον πατριωτισμό ως το καθοδηγητικό κίνητρο των Ουκρανών, μαζί με κάποιο μείγμα αφοσίωσης στην ελευθερία, τη δημοκρατία, τις πολιτικές ελευθερίες, τον αντιφασισμό ή “τη Δύση”, για τους μη Ουκρανούς εθελοντές. Αυτή η διάκριση προτάσσεται επίσης από το ουκρανικό κράτος: “Περισσότεροι από 140 χιλιάδες Ουκρανοί, ως επί το πλείστον άντρες, επέστρεψαν από την Ευρώπη. Δεκάδες χιλιάδες κατατάχτηκαν στις Τοπικές Δυνάμεις Άμυνας [Territorial Defense Forces]. Φυσικά, υπάρχουν και εκείνοι που το έσκασαν. Αλλά ολόκληρος ο κόσμος βλέπει τώρα πώς μάχεται ο ουκρανικός λαός για την πατρίδα του. Υπάρχουν ήδη πάνω από 20 χιλιάδες εκκλήσεις από ξένους που είναι έτοιμοι να έρθουν στην Ουκρανία και να προστατέψουν τον κόσμο από τους Ρώσους Ναζί στο ουκρανικό μέτωπο. Έτσι ώστε η κατάρρα του Κρεμλίνου να μην εξαπλωθεί” (*Υπουργός Άμυνας της Ουκρανίας Reznikov Oleksii*). Αν και η προσήλωση **κάποιων** από αυτούς τους εθελοντές στις αξίες που τους αποδίδονται είναι αμφισβητήσιμη, εδώ εστιάζουμε στους Ουκρανούς πατριώτες. Σε κάθε περίπτωση, όποια και αν είναι τα προσωπικά τους κίνητρα - από την ήττα του φασισμού μέχρι την υπεράσπιση της “λευκής φυλής” – πρακτικά όλοι κατατάσσονται εθελοντές ως μέσα για την αυτοάμυνα του ουκρανικού κράτους.

⁸ *On the Strategy of Military Security of Ukraine* [Για την Στρατηγική της Στρατιωτικής Ασφάλειας της Ουκρανίας]. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα και την από μεταφραστική μηχανή απόδοσή του σε ένα παράρτημα, παρακάτω.